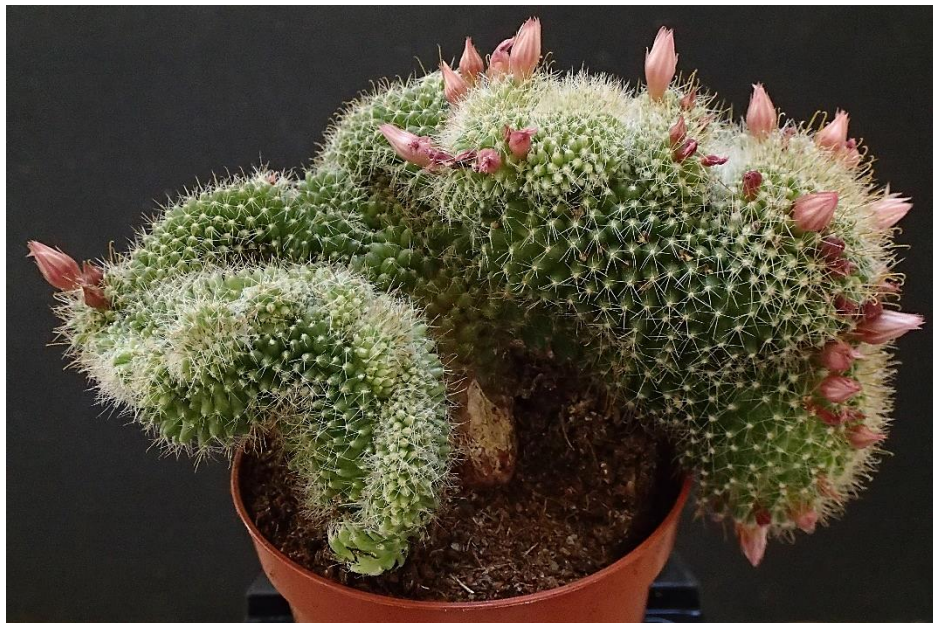

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 4 nummer 5, mei 2019

Het lelijke eendje.

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
voorzitter th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg 0485 - 880300
penningmeester jjongekrijg@ziggo.nl

Riet Maessen 024 – 3440425
secretaris rietmaessen@xs4all.nl

BIBLIOTHECARIS

Lieda Dekker 0487 – 561803
 liedadekker@icloud.com

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
 th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 15,- per jaar.
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of T.
Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:
Elke eerste dinsdag van de maand bij HELICON opleidingen,
Marga Klompélaan 37, 6532 SB, Nijmegen. Aanvang 19.30
precies.

UITNODIGING

Voor **dinsdag 7 mei** hebben we Wim Alsemgeest weten te strikken met een presentatie getiteld: Met een camper door het zuidwesten van de USA, 2010.

Dagje uit

Op **zaterdag 25 mei** gaan we weer eens op stap. Dit keer naar Maas en Peel.

Het programma is als volgt:

- 08.30 vertrek van McDonalds Cuijk, Raamweg 3, 4531 NH Cuijk
24 min. rijden
- 09.00 Jac Huys, Horst. Grote kas, mooie gemengde verzameling
- 10.15 vertrek (29 min. rijden)
- 10.45 Exotisch Plantencentrum Ospel,
- 12.00 vertrek (5 min. rijden)
- 12.05 Eetcafe De kleine winst Kerkstraat 2, 6031 CH Nederweert,
info@eetcafedeklenewinst.nl
- 13.15 vertrek (20 min. rijden)
- 13.35 Harry Knapen, Asten
Gemengde verzameling met oa caudex. Buiten nog veel tillandsia's.
- 14.50 vertrek (17 min. rijden)
- 15.10 Williejan Rooijackers, Helmond. Gemengde verzameling, ongeveer de helft bestaat uit Euphorbia's. Buiten veel tillandsia's.
- 16.15 vertrek (41 m rijden)
- 17.00 terug bij McDonalds Cuijk

We horen dinsdag 7 mei graag wie er mee gaan en wie wil rijden. Als je er dinsdag niet bent en je wilt wel mee, geef het svp dan even door aan Riet.

Op **dinsdag 4 juni** gaan we op kasbezoek bij Lieda in Beneden Leeuwen.

Hieronder de poster die Mireille ontworpen heeft voor onze plantenmarkt op 23 juni.

Afdeling Nijmegen van de Vereniging van cactus- en vetplantenliefhebbers "Succulenta"

organiseert
de 42e

**bijsondere
plantenmarkt
&
bonsai show**

zondag 23 juni
10.00 - 15.30 uur

Kolpinghuis | Smetiusstraat 1 | Nijmegen | Entree € 1,50 p.p.
Kijk ook op www.succulenta.nl of volg ons op Facebook!
Inlichtingen: Theo Heijnsdijk | 0487-542704 | th.heijnsdijk@gmail.com

VERSLAG

Verlag bijeenkomst 2 april.

Vandaag is het dan zo ver. Mireille kan haar "beruchte" quiz houden.

Deze zou oorspronkelijk in december zijn, maar er waren toen te veel afmeldingen en de gehele bijeenkomst werd afgelast.

Maar eerst verwelkomt Theo de aanwezige leden. Hij vertelt dat er dit jaar 3 jubilarissen in onze afdeling zijn. Tijs 25 jaar, Ton Ramak en Jan Tuinte zelfs 40 jaar. Alleen Ton is vanavond aanwezig en hem wordt een bloemetje overhandigd. Theo vraagt Ton iets te vertellen over zijn begintijd. Ton vertelt: op de markt in Rotterdam ontmoette hij eens een "gesjeesde huisarts" die veel meer dan hij van cactussen wist. Om zich nader te informeren over cactussen ging Ton toen maar boeken kopen.

Mireille die al een tijdje klaar zit achter de pc kan om kwart over acht beginnen met haar macro-quiz. Veel haalt ze van internet af en aangezien, zegt ze zelf, de kwaliteit van foto's daar steeds beter is, kan ze nu ook steeds betere uitvergrotingen maken. Ja, dat hebben we gemerkt: ieder jaar wordt het moeilijker en moeilijker. Voor mij komt er dan ook nog eens bij dat ik niet zo veel op heb met namen! Leuk is het wel; ze presenteert een 66tal foto's.

Dit gaat in rap tempo en als ik al denk dat ik de plant herken, dan nog is het zaak om ook op de naam te komen! Na de koffiepauze komt dan de uitleg soms met een anekdote erbij. En dan horen we natuurlijk de "Oh ja's"

Bij de foto van de *Beaucarnea stricta* vertelt Mireille waar deze plant vandaan komt: ze heeft de plant, die toen al zo'n 3,5 meter hoog was, uit een kas meegenomen, waar de cactussen al uit waren weggehaald. Op haar werk bij defensie weer uitgeplant. En zo is ieder "totaal-plaatje" weer een feest van herkenning. Haar laatste 2 foto's waren "grapjes". De ener laatste betrof wolluizen en de allerlaatste (die had vast iedereen goed) koffiebonen!

We hadden een zeer gezellige avond en natuurlijk wisten wij bij voorbaat al wie zou winnen. Ludwig dus, gevolgd op de voet door

Theo. (even opgezocht de uitslag van de quiz in december 2017 was niet anders).

Toch weer een gezellige avond gehad en Mireille mag van ons weer een volgende in elkaar zetten.

Opmerking: op de ALV werd aan Theo en mij een suggestie gedaan om de vragen te presenteren in meerkeuzenantwoorden. Misschien een ideetje??

Voor de presentatie van deze avond een welgemeend dankwoord aan Mireille.

Riet

CACTUSSEN KWEKEN IN ZUID FRANKRIJK

Degenen onder ons die al wat langer lid zijn, kennen haar misschien nog wel, ons oud lid Ifke Brunings. Ze woont al sinds 2002 in Frankrijk en doet hier verslag van haar wederwaardigheden in dat land.

Een klein verhaaltje over mijn cactussen in Frankrijk voor het afdelingsblad, dat is wat Riet Maessen me vroeg. Maar eerlijk gezegd, er is niet veel over te vertellen.

Mijn "cactussen-begin" dateert uit 1978: we hebben toen een maand of 6 met onze 2 kinderen van 7 en 10 met een 4x4 rondgereisd in de Verenigde Staten, Mexico, Guatemala en Belize. Omdat we in de VS en Mexico dikwijls buiten sliepen, zelfs zonder tent (dat kon toen nog, je mocht zelfs nog hekken openen van veeboeren, als je ze maar weer dicht deed, en geen vuur maakte) zaten we daar dus regelmatig tussen de

cactussen. Eens hadden we zelfs, enkele kilometers buiten Las Vegas, 4 lekke banden, ongetwijfeld door echino's; met steeds oppompen haalden we gelukkig nog een garage. Enfin, een boekje gekocht, natuurlijk, en thuis gekomen werd er in Beek een klein muurkasje gekocht.

Naderhand verhuisden we en het kasje ging mee, maar het bleef staan toen we in 2002 naar Frankrijk verhuisden. Bij de verhuizing is de ellende al begonnen: naamkaartjes, (waar ik al niet zo sterk in was) waren verdwenen en de eerste tijd stonden de plantjes in een grote plastic tunnelkas, die aan de overkant van ons weggetje

Het kasje in de winter.

stond, omdat de vorige eigenares daar een tuincentrumje was begonnen. Ik ging er toen niet vaak kijken, te druk met het nèt hier wonen. Die kas hebben we wat later verkocht aan een echt tuincentrum.

Net daarvoor had ik een klein kasje gekocht van 1.85x2.50 en dat kasje staat er nog steeds. De zijkanten en bovenkant zijn bedekt met plastic platen, vermoedelijk polycarbonaat, dubbelwandig, met een soort gangetjes ertussen. Ze zijn behoorlijk bruin

Een kijkje in de kas.

geworden, vooral de dakplaten, want de gangetjes zijn nestplaatsen voor insecten, voornamelijk oorwurmen. Ze komen er van onder in en de borelingen boren zich horizontaal een weg naar buiten; steeds naar buiten, gelukkig tot nu toe niet naar binnen. Die nesten zitten niet overal, dus het lichtverlies is niet zo erg, de zon komt nog redelijk binnen. Wespen zitten er in de zomer vaak, één nestje mag van mij. Met een laatste hagelbui zijn er nu wat hagelstenen door het dak gekomen, maar de schade is beperkt en vernieuwen van het plastic is nogal duur en érg veel werk.

Voor de winter heb ik een noppenplastic hoes voor over de kas in elkaar geniet. Een aantal echino's staat zomer en winter buiten op het overdekte balkon op het zuidoosten. De stevig bedoornde heb ik wel weer in de kas gezet, nadat een roodborstje zich argeloos doorboord had. Het is hier best moeilijk met die cactussen: voor mijn kas staan wat struiken, die ik in de zomer hard nodig heb; de

temperaturen in de kas lopen vaak op tot boven de 50° maar in de winter heb ik het graag wat warmer dan de buitentemperatuur van vaak een graad of 10. Zodra er een opklaring is wordt het wél ongeveer 25°, en in de lente meteen wel warmer dan 40°. Ik houd de kas nu alleen 's-nachts 'warm' met een klein elektrisch kachelkje: 4°.

Het klimaat is hier ook niet wat we gedacht hadden: in de winter behoorlijk koud en regenachtig, vaak wind en dan ineens, april/mei, behoorlijk warm, tot september. Het is dus ook moeilijk om verbranding van de planten te voorkomen. Nou moet ik zeggen dat ik de arme cacteeën jàren heb verwaarloosd. Een jaar of 7 geleden zat alles, maar dan ook alles onder de wolluis: niet weg te krijgen. Ten einde raad heb ik het grootste deel een paar uur ondergedompeld laten staan in de juiste gifoplossing en ik moet zeggen: sindsdien weinig last daarvan. Slakken zijn nu het lastigst, er worden er kennelijk nogal wat geboren in de cactuspotjes, want het zit af en toe helemaal vol met jonge kleine slakjes.

Verpotten komt er maar af en toe voor een enkeling van, maar sinds een jaar of 2, 3 ben ik weer wat meer met ze bezig, dus het plan om bijna alles te verpotten is er.... Verder is er hier ook geen vereniging van cactofielen; er zijn er een paar in wat grote steden, maar hier op het super-platteland zijn er geen cactusverenigingen. Je kunt dus nooit eens iets vragen of overleggen. Bijvoorbeeld: wat te doen met 2 zéér oude echinopsissen, eentje zeker 45 jaar (wel half verhout), die alleen maar overal spruiten, nooit bloeien. En wat met nauwelijks bloeiende sulcorebutia's en een encephalocarpus, die alleen maar véél spruiten? Er zijn wat kassen/kwekers, het merendeel erg ver weg (we wonen ten zuidwesten van Toulouse); uitgebreide tuincentra zoals in Nederland zijn er hier niet, zelfs het kopen van kleine potjes is een moeilijke opgave, dat gaat meestal via internet. Daarom heb ik zelfs nog steeds een paar planten in yoghurt-potjes staan; die blijven overigens ongeveer even lang heel als nette plastic potjes. Er zijn enkele soorten cactusaarde, vaak vol met houtjes en kokos(?)-haar en hier en daar zijn er af en toe wat cactusjes te koop, maar daar houdt het wel mee op. Het enige is dat er héél af en toe in een stadje een "Marchée de rares plantes" is, waar meestal wel één cactuskweker staat. Dus dáár koop ik zeker wat

Wel spruiten, maar niet bloeien.

(en ze zijn niet zo duur) en zelfs als ik ergens in een supermarchée een kleine cactus zie die ik niet heb, dan koop ik hem.

Natuurlijk ben ik wel al jaren aan het zaaien, vandaar dat er best wat planten in het kasje staan, maar de namen, dat lukt nog steeds niet om dat op orde te krijgen. Ik kijk dus altijd met ontzag naar de foto's van de prachtige kassen en planten die in het blad van Succulenta staan, maar ik moet niet denken aan al het werk dat daaraan vast zit en bovendien: ik heb nu veel plezier van mijn verzameling en ik doe beter mijn best om ze te verzorgen. Er zijn best ieder jaar trouwe bloeiers, die zich kennelijk in hun ongeorganiseerde, niet erg comfortabele verblijf redelijk thuis voelen. De laatste tijd wordt er overigens veel beter gebloeid, ik denk dat ik steeds veel te weinig water heb gegeven. Overigens zijn de euphorbia's, op één van de foto's te zien, een paar jaar geleden ineens langs de tegelrand langs het huis opgekomen; het worden er steeds meer.

Nagekomen aanvulling:

Bij mijn verhaaltje ook nog vergeten iets te zeggen over zaaien. Ik zaai op het ogenblik in de onderkant van eierdozen van doorschijnend plastic, afgedekt met 'clingfoil'. Als zaaigrond gebruik ik zaaigrond uit een zak voor gewone planten, vermengd met zand en riviergrind, alles gezeefd. Daarna zet ik de eierdozen op bakstenen op de centrale verwarming. Op het ogenblik gaat dat sneller dan in de kas, waar het vaak nog vrij koud is en de opkomst is redelijk.

De zaaigrond doe ik even in de magnetron in een platte glazen schotel, niet grote hoeveelheden ineens, niet erg lang.

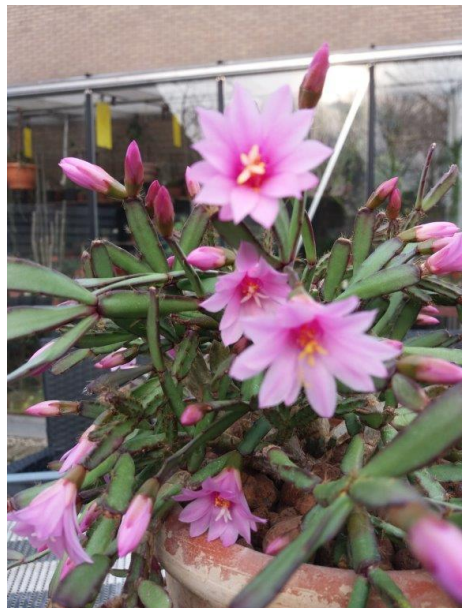
Kleine hoeveelheden, zoals de inhoud van 2 potjes met een doorsnede van ca.8cm., maar ruim 1 minuut of zo, grotere hoeveelheden wat langer, tot ik damp zie opstijgen uit de schaal, dan is het wat mij betreft lang genoeg, ik heb dan geen last meer van schimmels.

Overigens beginnen de zaadjes van het clichéfonds uit 2007 (dit is géén tikfout!, dit jaar kon je zaden uit 2007 bestellen om te kijken of die nog veer een deel kiemkrachtig zijn,) nu ineens hier en daar op te komen, na ruim anderhalve week. Van de gewone bestelde zaadjes begonnen er al na 2 dagen veel soorten op te komen.

Rhipsalidopsis rosea

Het volgende bericht ontvingen we van Ton Ramak (aanleiding was de foto van deze plant die Mireille in de macrokwis liet zien).

Toen wij met de club in Groningen waren heb ik met moeite bij Gerard Geling een heel klein plantjes kunnen kopen. Ik vind dat die plant moeilijk te vermeerderen is, de stek komt moeilijk aan de wortel. Een paar maanden geleden heb ik een filmkokertje met dekseltje gebruikt om twee stekken te laten wortelen. De koker half gevuld met bims, in de deksel twee gaten gemaakt, de stekken "boven" de bims laten hangen en het waterpeil tot haast bovenkant bims. Door de hoge luchtvochtigheid gingen de stekken vanzelf wortelen, wanneer de stekken "in" het water hangen gaan ze rotten.

Het lelijke eendje

In 2017 waren we in mei met de afdeling op bezoek bij kwekerij van Workum in Herveld.

Daar zag ik ergens op een tablet tussen goed de goed doorvoede mammillaria's een totaal verkommerd ingeschrompeld plantje staan. Bij nadere beschouwing leek het een cristaatje te zijn.

Omdat de plantjes toch bijna niets kostten, besloot ik het zielige schepsel te kopen en te proberen het tot leven te wekken. De volgende dag heb ik de droge turfgrond verwijderd en het plantje in verse grond gezet. Het duurde niet lang of het plantje begon te groeien, groeien, groeien...Ik moest hem hetzelfde seizoen van het 5,5 cm in een groter potje zetten. En dit jaar weer. Hij staat nu in een 8,5 cm potje.

En nu staat hij ook nog te bloeien. Ik denk dat het een *Mammillaria painteri* is.

Toch wel ongelooflijk hoe een zielig verschrompeld cactusje in exact twee jaar tijd zo uit kan groeien.

Theo

Zonder commentaar
IN HET TUINCENTRUM

